

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 864/2007,**annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,****sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ottaen huomioon sovittelukomitean 25 päivänä kesäkuuta 2007 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta. Tällaisen alueen asteittaista luomista varten yhteisön on määrä toteuttaa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, joiden vaikutukset ulottuvat rajojen yli, siinä määrin kuin on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 65 artiklan b alakohdan mukaisesti näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä lainvalintaa ja tuomioistuimen toimivallan määräytymistä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen yhteensopivuuden edistäminen.
- (3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti, että tuomioiden ja oikeusviranomaisten muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate on yksityisoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön peruskivi ja kehotti neuvostoa ja komissiota hyväksymään toimenpideohjelman vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi.
- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽³⁾. Ohjelmassa määritellään lainvalintasääntöjen yhdenmukaistamistoimet tuomioiden vastavuoroista tunnustamista helpottaviksi toimiksi.

- (5) Eurooppa-neuvoston 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa ⁽⁴⁾ kehoitettiin jatkamaan aktiivisesti sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyviä lainvalintasääntöjä (Rooma II) koskevaa työskentelyä.
- (6) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää riita-asioiden ratkaisun ennakoitavuuden, oikeusvarmuuden lainvalinnassa ja tuomioiden vapaan liikkuvuuden parantamiseksi sitä, että jäsenvaltioiden lainvalintasäännöissä määrätään sovellettavaksi samaa kansallista lakia riippumatta siitä, minkä maan tuomioistuimessa kanne on nostettu.
- (7) Tämän asetuksen aineellisen soveltamisalan ja säännösten olisi oltava johdonmukaisia tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽⁵⁾ (Bryssel I -asetus) ja sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevien säästöjen kanssa.
- (8) Tätä asetusta olisi sovellettava sen tuomioistuimen luonteesta riippumatta, jossa asia on vireillä.
- (9) Julkisen vallan käyttämisestä aiheutuviin vaateisiin (*acta iure imperii*) olisi sisällyttävä valtion puolesta toimivaa virkamiestä vastaan esitetyt vaateet ja vastuu julkisten viranomaisten toimista, julkisesti nimitettyjen viranhaltijoiden vastuu mukaan lukien. Siksi näiden asioiden ei tulisi sisältyä tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (10) Perhesuhteisiin olisi kuuluttava sukulaisuus-, avio-, sivusukulaisuus- ja lankoussuhteet. Jäljempänä 1 artiklan 2 kohdassa oleva viittaus suhteisiin, joilla on vastaavia vaikutuksia kuin avioliitolla ja muilla perhesuhteilla, olisi tulkittava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.
- (11) Sopimukseen perustumattoman velvoitteen käsite vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Siksi sopimukseen perustumaton velvoite olisi tätä asetusta sovellettaessa ymmärrettävä itsenäisenä käsitteenä. Tässä asetuksessa vahvistettavien lainvalintasääntöjen olisi katettava myös objektiivisesta vastuusta johtuvat sopimukseen perustumattomat velvoitteet.
- (12) Sovellettavan lain tulisi myös kattaa kelpoisuus vastata vahingoista.

⁽¹⁾ EUVL C 241, 28.9.2004, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. heinäkuuta 2005 (EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 371), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. syyskuuta 2006 (EUVL C 289 E, 28.11.2006, s. 68), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. tammikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 10. heinäkuuta 2007 ja neuvoston päätös, tehty 28. kesäkuuta 2007.

⁽³⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (13) Sellaisten yhdenmukaisten sääntöjen avulla, joita sovelletaan riippumatta siitä, mitä lakia niiden mukaan on sovellettava, saatetaan estää kilpailun vääristyminen riitapuolten välillä yhteisössä.
- (14) Oikeusvarmuuden vaatimus ja tarve oikeudenmukaisiin ratkaisuihin yksittäisissä tapauksissa ovat oikeusalueen olennaisia osia. Tässä asetuksessa säädetään niistä liittymistä, jotka ovat tarkoituksenmukaisimpia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän vuoksi tässä asetuksessa säädetään yleissäännöstä sekä lisäksi erityissäännöistä ja tiettyihin määräyksiin sisältyvästä "varaventiililausekkeesta", jonka nojalla voidaan poiketa näistä säännöistä, jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan. Nämä säännöt muodostavat näin ollen joustavat puitteet lainvalinnalle. Vastaavasti ne sallivat tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, käsitellä yksittäisiä tapauksia asianmukaisella tavalla.
- (15) Vaikka tekopaikan lakia (*lex loci delicti commissi*) sovelletaan sopimukseen perustumattomien velvoitteiden alalla perussääntönä miltei kaikissa jäsenvaltioissa, tämän periaatteen käytännön soveltaminen vaihtelee silloin kun tapauksen vaikutukset ulottuvat useampaan maahan. Tämä tilanne aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta lainvalinnassa.
- (16) Yhdenmukaisten sääntöjen olisi lisättävä tuomioistuinten päätösten ennakoitavuutta ja varmistettava kohtuullinen tasapaino vastuulliseksi väitetyn henkilön ja vahingonkäräjien etujen välillä. Liittymä siihen maahan, jossa väitön vahinko on aiheutunut (*lex loci damni*), saattaa kohtuulliseen tasapainoon vastuulliseksi väitetyn henkilön ja vahingonkäräjien edut, minkä lisäksi se vastaa nykyajan käsityksiä siviilioikeudellisesta vastuusta ja objektiivisen vastuun järjestelmien kehittämistä.
- (17) Sovellettava laki olisi määritettävä sen perusteella, missä vahinko aiheutuu, riippumatta siitä, missä maassa tai maissa välilliset seuraukset voivat ilmetä. Näin ollen henkilö- tai omaisuusvahingon tapauksessa maan, jossa vahinko aiheutuu, olisi oltava se maa, jossa henkilö tai omaisuus vahingoittui.
- (18) Tämän asetuksen yleissäännön olisi oltava "*lex loci damni*", josta säädetään 4 artiklan 1 kohdassa. Olisi katsottava, että 4 artiklan 2 kohta on tästä yleisperiaatteesta poikkeus, jolla luodaan erityinen liittymä siinä tapauksessa, että osapuolilla on asuinpaikkansa samassa maassa. 4 artiklan 3 kohta olisi ymmärrettävä 4 artiklan 1 ja 2 kohdan "varaventiililausekkeena", jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan.
- (19) Olisi vahvistettava erityissäännöt niille vahingonkorvausvastuun perustaville tapahtumille, joiden osalta osapuolten etuja ei voida saattaa kohtuulliseen tasapainoon yleissäännön avulla.
- (20) Tuotevastuuasioissa lainvalintasäännön olisi vastattava seuraaviin tavoitteisiin: pitkälle teknistyneeseen nykyaikaiseen yhteiskuntaan liittyvien riskien oikeudenmukainen jakaminen, kuluttajien terveyden suojeleminen, innovatiivisuuteen kannustaminen, vääristymättömän kilpailun varmistaminen ja kaupankäynnin helpottaminen. Näiden tavoitteiden kannalta tasapainoiseen ratkaisuun päästään luomalla liittymien asteittainen järjestelmä, jota täydentää ennakoitavuuslauseke. Ensimmäinen huomioon otettava tekijä on sen maan laki, jossa vahingonkäräjällä oli asuinpaikkansa vahingon aiheutuessa, jos tuotetta markkinoitiin kyseisessä valtiossa. Asteittaisen järjestelmän muut tekijät otetaan käyttöön, jos tuotetta ei markkinoitu kyseisessä maassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan soveltamista sekä mahdollisuutta selvästi läheisempään liittymään johonkin toiseen valtioon.
- (21) Jäljempänä oleva 6 artiklan erityissääntö ei ole poikkeus 4 artiklan 1 kohdan yleissäännöstä vaan pikemminkin sen selvennys. Vilpillisen kilpailun osalta lainvalintasäännön olisi suojattava kilpailijoita, kuluttajia ja suurta yleisöä yleensä sekä varmistettava markkinatalouden moitteeton toiminta. Liittymä sen maan lakiin, jonka kilpailutilanteseen tai kuluttajien yhteisiin etuihin asia vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa, yleensä toteuttaa nämä tavoitteet.
- (22) Kilpailun rajoittamisesta johtuvien sopimukseen perustumattomien velvoitteiden, joista säädetään 6 artiklan 3 kohdassa, olisi katettava sekä kansallisen että yhteisön kilpailulainsäädännön rikkomukset. Tällaisiin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin olisi sovellettava sen maan lakia, jonka markkinoihin rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa. Jos rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa useamman kuin yhden maan markkinoihin, kantajan, joka hakee vahingonkorvausta vastaajan asuinpaikan tuomioistuimessa, olisi voitava tietyissä tapauksissa valintansa mukaan perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.
- (23) Tätä asetusta sovellettaessa kilpailun rajoittamisen käsitteen olisi katettava sellaiset yritysten väliset sopimukset, yritysten yhteenliittymien päätökset sekä yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat kiellot, joiden tarkoituksena tai seurauksena on kilpailun estyminen, rajoittuminen tai vääristyminen jäsenvaltiossa tai sisämarkkinoilla, sekä hallitsevan aseman väärinkäytön kiello jäsenvaltiossa tai sisämarkkinoilla, missä tällaiset sopimukset, päätökset, yhdenmukaistetut menettelytavat ja väärinkäytökset on kielletty perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan tai jäsenvaltion lain nojalla.
- (24) "Ympäristövahinkojen" olisi katettava luonnonvarojen, kuten veden, maan tai ilman, haitalliset muutokset tai luonnonvaran toisen luonnonvaran tai kansalaisten hyväksi suorittamien tehtävien huonontuminen sekä elävien organismien vaihtelevuuden huonontuminen.

- (25) Ympäristövahinkojen osalta perustamissopimuksen 174 artikla, jossa määrätään, että suojelun tason olisi oltava korkea ja sen olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan olisi ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin ja torjuttava ympäristövahingot ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava, antaa täyden oikeutuksen vahingonkäräjän suosimisen periaatteen soveltamiselle. Sen, milloin korvausta hakeva henkilö voi valita sovellettavan lain, olisi määräydyttävä sen jäsenvaltion lain mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.
- (26) Teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisen osalta olisi säilytettävä yleisesti tunnustettu *lex loci protectionis* -periaate. Tässä asetuksessa ilmaisulla 'teollis- ja tekijänoikeudet' olisi tulkittava tarkoitettavan esimerkiksi tekijänoikeutta ja siihen liittyviä oikeuksia, tietokantojen suojaa koskevaa *sui generis* -oikeutta sekä teollisoikeuksia.
- (27) Työtaistelutoimenpiteiden kuten lakon tai työsulun täsmällinen käsite vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, ja se kuuluu kunkin jäsenvaltion sisäisten sääntöjen piiriin. Siksi asetuksen yleisperiaate on, että olisi sovellettava sen maan lakia, jossa työtaistelutoimenpide toteutettiin, ja tarkoituksena on suojella työntekijöiden ja työnantajien oikeuksia.
- (28) Jäljempänä oleva 9 artiklan työtaistelutoimenpiteitä koskeva erityissääntö ei vaikuta tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseen liittyviin kansallisen lainsäädännön mukaisiin edellytyksiin eikä ammattiyhdistysten tai työntekijäjärjestöjen oikeudelliseen asemaan, josta on säädetty jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.
- (29) Olisi säädettävä erityissäännöt sellaisia tapauksia varten, joissa vahinko johtuu muusta teosta kuin oikeudenloukkauksesta, esimerkiksi kun kyseessä on perusteen etu, asiainhuolto (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentekotuottamus (*culpa in contrahendo*).
- (30) *Culpa in contrahendo* -periaate on tätä asetusta sovellettaessa itsenäinen käsite, eikä sitä pitäisi välttämättä tulkita samoin kuin kansallisessa lainsäädännössä. Käsitteeseen olisi sisällyttävä tiedonantovelvollisuuden loukkaaminen ja sopimusneuvottelujen katkaiseminen. Jäljempänä oleva 12 artikla kattaa ainoastaan sellaiset sopimukseen perustumat velvoitteet, jotka liittyvät suoraan sopimuksen tekoa edeltäviin neuvotteluihin. Tämä tarkoittaa sitä, että jos sopimusta neuvoteltaessa henkilölle aiheutuu henkilövahinko, olisi sovellettava 4 artiklaa tai muita sen asiaankuuluvia säännöksiä.
- (31) Tahdon autonomian periaatteen huomioon ottamiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi osapuolten olisi saatava valita sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettava laki. Lakiviittauksen olisi oltava nimenomaisen tai sen olisi käytävä riittävän selvästi ilmi tapaukseen liittyvistä olosuhteista. Tuomioistuimen on kunnioitettava osapuolten tahtoa vahvistaessaan, että asiasta on sovittu. Heikompia osapuolia olisi suojattava asettamalla tälle lainvalinnalle tiettyjä ehtoja.
- (32) Yleiseen etuun liittyvien näkökohtien perusteella jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat poikkeusolosuhteissa soveltaa oikeusjärjestyksen perusteisiin ja kansainvälisesti pakottaviin säännöksiin perustuvia poikkeuksia. Erityisesti sellaisen tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain säännöksen soveltamisen, joka johtaisi tapauksen olosuhteisiin tai sen jäsenvaltion, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, oikeusjärjestykseen nähden luonteeltaan liiallisiin varoittaviin tai rankaiseviin vahingonkorvauksiin ilman varsinaista korvaavaa vaikutusta, voidaan katsoa olevan vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*).
- (33) Tieliikenneonnettomuuden uhrille maksettavaa vahingonkorvausta koskevien nykyisten kansallisten sääntöjen mukaan tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, olisi henkilövahingoista maksettavien vahingonkorvausten suuruutta määriteltessään niissä tapauksissa, joissa onnettomuus on tapahtunut muussa valtiossa kuin uhrin asuinvaltiossa, otettava huomioon kaikki yksittäisen uhrin todelliset asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien erityisesti todelliset menetykset ja kustannukset jälkihoidosta ja sairaanhoidosta.
- (34) Kohtuullisen tasapainon aikaansaamiseksi osapuolten välille on otettava asianmukaisessa määrin huomioon siinä maassa voimassa olevat turvallisuus- ja menettelysäännöt, jossa vahingon aiheuttanut teko tehtiin, myös silloin kun sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan toisen maan lakia. Turvallisuus- ja menettelysääntöjen käsitteen olisi tulkittava viittaavan kaikkiin säännöksiin, jotka liittyvät turvallisuuteen ja käyttäytymiseen, mukaan lukien esimerkiksi liikenneturvallisuutta koskevat säännöt onnettomuustapauksessa.
- (35) Olisi vältettävä lainvalintasääntöjen hajautumista useaan säädökseen ja sitä, että lainvalintasääntöjen välillä on eroavaisuuksia. Tämä asetus ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta sisällyttää erityisiin asioihin liittyen yhteisön säännöksiin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyviä lainvalintasääntöjä.
- Tämän asetuksen ei tulisi vaikuttaa muiden sellaisten säädösten soveltamiseen, joissa annetaan säännöksiä, joiden tarkoituksena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, siltä osin kuin niitä ei voida soveltaa yhdessä tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti määräytyvän lain kanssa. Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain soveltaminen ei saisi rajoittaa yhteisön säädöksissä, kuten tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä")⁽¹⁾, säänneltäviä tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) Koska jäsenvaltioiden on noudatettava tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia, tämä asetus ei saisi vaikuttaa kansainvälisiin yleissopimuksiin, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on osapuolena, kun tämä asetus annetaan. Sääntöjen sisällön tuntemisen helpottamiseksi komission olisi julkaistava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella Euroopan unionin virallisessa lehdessä luettelo asiaa koskevista yleissopimuksista.
- (37) Komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen menettelyistä ja edellytyksistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioilla olisi oikeus neuvotella ja tehdä omasta puolestaan kolmansien maiden kanssa yksittäis- ja poikkeustapauksissa alakohtaisia asioita koskevia sopimuksia, joihin sisältyy määräyksiä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista.
- (38) Tämän asetuksen tavoitetta ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (39) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (40) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan määrättäessä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia siviili- ja kauppaoikeuden alalla. Asetusta ei sovelleta erityisesti vero- eikä tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat perhesuhteista tai sellaisista suhteista, joilla niihin sovellettavan lain mukaan on vastaavia vaikutuksia, elatusvelvollisuus mukaan luettuna;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat aviopuolisoiden varallisuussuhteista, varallisuussuhteista sellaisissa parisuhteissa, joilla niihin sovellettavan lain mukaan on vastaavia vaikutuksia kuin avioliitolla, taikka testamentista tai perimyksestä;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat vekseleistä, shekeistä tai nimennäisvelkakirjoista taikka muista juoksevista arvopapereista, siltä osin kuin kyseisiin muihin juokseviin arvopapereihin liittyvät velvoitteet johtuvat niiden siirtokelpoisuudesta;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevasta laista, kun kyse on esimerkiksi yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien perustamisesta rekisteröimällä tai muulla tavoin, oikeuskelpoisuudesta tai oikeustoimikelpoisuudesta, sisäisistä järjestelyistä tai purkautumisesta, niiden toimihenkilöiden tai osakkaiden henkilökohtaisesta vastuusta yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän veloista tai tilintarkastajilla lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisessa yhtiötä tai sen osakkaita kohtaan olevasta henkilökoh-
taisesta vastuusta;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat vapaaehtoisesti perustetun trustin (omaisuusmassan) perustajien, trustin hoitajan ja trustin edunsaajien välisistä suhteista;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat ydinvahingosta;
- sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, esimerkiksi kunnianloukkauksesta.

3. Tätä asetusta ei sovelleta todisteluun ja oikeudenkäyntimenettelyyn, ellei 21 ja 22 artiklasta muuta johdu.

4. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

2 artikla

Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

1. Tässä asetuksessa vahingolla tarkoitetaan kaikkia vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, perusteettomasta edusta, asiainhuollosta (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentekotuottamuksesta (*culpa in contrahendo*) johtuvia seurauksia.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös todennäköisesti ilmeneviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin.

3. Tässä asetuksessa viittaus:
- a) vahingon aiheuttaneeseen tapahtumaan kattaa myös todennäköisesti sattuvat vahingon aiheuttavat tapahtumat; ja
 - b) vahinkoon kattaa myös todennäköisesti aiheutuvan vahingon.

3 artikla

Universaalinen soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

II LUKU

VAHINGONKORVAUSVASTUUN PERUSTAVA TAPAHTUMA

4 artikla

Yleissääntö

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, sovelletaan sen maan lakia, jossa vahinko aiheutuu, riippumatta siitä, missä maassa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui, ja siitä, missä maassa tai maissa tuon tapahtuman välilliset seuraukset ilmenevät.
2. Jos vastuulliseksi väitetyllä henkilöllä ja vahingonkärsijällä on molemmilla asuinpaikkansa samassa maassa, kun vahinko aiheutuu, sovelletaan tämän maan lakia.
3. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia. Selvästi läheisempi liittymä toiseen maahan voi perustua erityisesti osapuolten väliseen ennestään olemassa olevaan suhteeseen, kuten sopimukseen, joka liittyy läheisesti kyseiseen vahingonkorvausvastuun perustavaan tapahtumaan.

5 artikla

Tuotevastuu

1. Rajoittamatta sitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tuotteen aiheuttamasta vahingosta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan:
 - a) sen maan lakia, jossa vahingonkärsijällä oli asuinpaikkansa vahingon tapahtuessa, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa, tai elleivät nämä ehdot täyty;
 - b) sen maan lakia, josta tuote hankittiin, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa, tai elleivät nämäkään ehdot täyty;

- c) sen maan lakia, jossa vahinko tapahtui, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa.

Kuitenkin sovelletaan sen maan lakia, jossa on vastuulliseksi väitetyn henkilön asuinpaikka, jos hän ei ole voinut kohtuudella ennakoida tuotteen tai samantyyppisen tuotteen saattamista markkinoille siinä maassa, jonka lakia sovelletaan a, b tai c alakohtaan nojalla.

2. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy 1 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia. Selvästi läheisempi liittymä toiseen maahan voi perustua erityisesti osapuolten väliseen ennestään olemassa olevaan suhteeseen, kuten sopimukseen, joka liittyy läheisesti kyseiseen vahingonkorvausvastuun perustavaan tapahtumaan.

6 artikla

Vilpillinen kilpailu ja vapaata kilpailua rajoittavat toimet

1. Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu vilpillisestä kilpailusta, sovelletaan sen maan lakia, jonka kilpailutilanteeseen tai kuluttajien yhteisiin etuihin asia vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa.
2. Kun vilpillinen kilpailu vaikuttaa ainoastaan yksittäisen kilpailijan etuihin, sovelletaan 4 artiklaa.
3.
 - a) Kilpailun rajoittamisesta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan sen maan lakia, jonka markkinoihin rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa.
 - b) Jos rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa useamman kuin yhden maan markkinoihin, kantaja, joka hakee vahingonkorvausta vastaajan asuinpaikan tuomioistuimessa, voi sen sijaan valintansa mukaan perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, edellyttäen, että kilpailun rajoittaminen, josta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen vaatimus perustuu, vaikuttaa välittömästi ja huomattavalla tavalla kyseisen jäsenvaltion markkinoihin. Jos kantaja hakee edellä mainitussa tuomioistuimessa tuomioistuinten toimivaltaa koskevien sääntöjen mukaisesti vahingonkorvausta useammalta kuin yhdeltä vastaajalta, kantaja voi perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jossa mainittu tuomioistuin sijaitsee, ainoastaan sikäli kuin kilpailun rajoittaminen, johon kutakin vastaajaa vastaan nostettu kanne perustuu, vaikuttaa välittömästi ja huomattavalla tavalla myös sen jäsenvaltion markkinoihin, jossa tuomioistuin sijaitsee.

4. Tämän artiklan nojalla sovellettavasta laista ei voi poiketa 14 artiklan nojalla tehdyllä sopimuksella.

7 artikla

Ympäristövahinko

Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu ympäristövahingosta tai tällaisen vahingon aiheuttamista henkilö- tai omaisuusvahingoista, sovelletaan 4 artiklan 1 kohdan nojalla määräytyvää lakia, jollei vahingonkorvauksen hakija perusta vaatimustaan sen maan lakiin, jossa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui.

8 artikla

Teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaaminen

1. Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamisesta, sovelletaan sen maan lakia, jonka osalta suojaa vaaditaan.

2. Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu Euroopan yhteisön yhtenäisen teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamisesta, sovelletaan niiden kysymysten osalta, joihin ei sovelleta asiaa koskevaa yhteisön välinettä, sen maan lakia, jossa oikeutta loukkaava teko tehtiin.

3. Tämän artiklan nojalla sovellettavasta laista ei voida poiketa 14 artiklan nojalla tehdyllä sopimuksella.

9 artikla

Työtaistelutoimenpiteet

Rajoittamatta sitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka liittyy työntekijän tai työnantajan asemassa olevan henkilön tai ammatillisia etuja ajavien järjestöjen vastuuseen vahingoista, jotka ovat syntyneet käynnissä olevista tai toteutetuista työtaistelutoimenpiteistä, sovelletaan sen maan lakia, jossa työtaistelutoimenpide toteutetaan tai toteutettiin.

III LUKU

**PERUSTEETON ETU, ASIAINHUOLTO (NEGOTIORUM GESTIO)
JA SOPIMUKSENTEKOTUOTTAMUS (CULPA IN CONTRAHENDO)**

10 artikla

Perusteeton etu

1. Jos sellainen sopimukseen perustumaton velvoite, joka johtuu perusteettomasta edusta, mukaan lukien aiheuttomasti suoritettujen maksujen vastaanottaminen, koskee tuohon perusteettomaan etuun läheisesti liittyvää osapuolten välistä oikeudellista suhdetta, kuten sopimus- tai vahingonkorvaussuhdetta, siihen sovelletaan tätä suhdetta koskevaa lakia.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella ja osapuolten asuinpaikka on samassa maassa, kun perusteettoman edun aiheuttanut tapahtuma sattuu, sovelletaan tämän maan lakia.

3. Kun sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 tai 2 kohdan perusteella, sovelletaan sen maan lakia, jossa perusteeton etu syntyi.

4. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että perusteettomasta edusta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

11 artikla

Asiainhuolto (Negotiorum gestio)

1. Jos toisen henkilön asioihin liittyvästä, ilman asianmukaista valtuutusta tehdystä asiainhuollosta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite koskee osapuolten välistä sopimus- tai vahingonkorvaussuhdetta, joka liittyy läheisesti tuohon asiainhuollosta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, sovelletaan tätä suhdetta koskevaa lakia.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella ja osapuolten asuinpaikka on samassa maassa, kun vahingon aiheuttanut tapahtuma sattuu, sovelletaan tämän maan lakia.

3. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 tai 2 kohdan perusteella, sovelletaan sen maan lakia, jossa asiainhuolto suoritettiin.

4. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että toisen henkilön asioihin liittyvästä, ilman asianmukaista valtuutusta tehdystä asiainhuollosta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

12 artikla

Sopimuksetekotuottamus (Culpa in contrahendo)

1. Ennen sopimuksen tekoa tapahtuneista neuvotteluista johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan, riippumatta siitä, tehtiinkö sopimus tosiasiallisesti vai ei, lakia, jota sovelletaan sopimukseen tai jota olisi sovellettu sopimukseen, jos se olisi tehty.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella, sovelletaan:

a) sen maan lakia, jossa vahinko sattuu, riippumatta siitä, missä maassa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui, ja siitä, missä maassa tai maissa kyseisen tapahtuman välilliset seuraukset ilmenivät; tai

b) jos osapuolten asuinpaikka on vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä samassa maassa, sovelletaan kyseisen maan lakia; tai

c) jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että ennen sopimuksen tekoa tapahtuneista neuvotteluista johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy a ja b alakohtassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

13 artikla

8 artiklan soveltaminen

Tätä lukua sovellettaessa 8 artiklaa sovelletaan teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamisesta johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin.

IV LUKU

VALINNANVAPAAUS

14 artikla

Valinnanvapaus

1. Osapuolet voivat sopia siitä, mitä lakia sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan:

a) vahingon aiheuttaneen tapahtuman jälkeen tehtävällä sopimuksella;

tai

b) jos kaikki osapuolet harjoittavat kaupallista toimintaa, myös ennen vahingon aiheuttanutta tapahtumaa vapaasti neuvotellulla sopimuksella.

Lakiviittauksen on oltava nimenomainen tai sen on käytävä riittävän selvästi ilmi tapaukseen liittyvistä olosuhteista eikä se saa rajoittaa kolmansien oikeuksia.

2. Jos kaikki vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä tilanteeseen liittyvät asiaankuuluvat seikat liittyvät toiseen maahan kuin siihen, jonka laki on valittu, se, että osapuolet valitsevat jonkin maan lain, ei rajoita niiden kyseisen toisen maan lain säännösten soveltamista, joista ei voi sopimuksin poiketa.

3. Jos kaikki vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä tilanteeseen liittyvät asiaankuuluvat seikat liittyvät yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, se, että osapuolet valitsevat sovellettavaksi muun kuin jonkin jäsenvaltion lain, ei rajoita yhteisön oikeuden sellaisten säännösten, joista ei voi sopimuksin poiketa, soveltamista soveltuissa tapauksissa sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuin on kyseessä.

V LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖT

15 artikla

Sovellettavan lain soveltamisala

Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen tämän asetuksen nojalla sovellettavan lain mukaisesti määräytyvät erityisesti:

a) vastuun peruste ja laajuus, mukaan lukien niiden henkilöiden määrittäminen, joiden voidaan katsoa olevan vastuussa tekemistään teoista;

b) vastuusta vapautumisen perusteet sekä vastuun rajoittaminen ja jakautuminen;

c) vahingon tai vaaditun hyvityksen olemassaolo, luonne ja arviointi;

d) toimenpiteet, jotka tuomioistuin voi prosessioikeutensa mukaisen toimivaltansa puitteissa toteuttaa vahingon aiheutumisen estämiseksi tai lopettamiseksi tai sen varmistamiseksi, että vahinko korvataan;

e) se, voidaanko oikeus vaatia vahingonkorvausta tai hyvitystä siirtää edelleen, mukaan lukien siirtyminen perintönä;

f) henkilöt, joilla on oikeus korvaukseen henkilökohtaisesti kärsimästään vahingosta;

g) vastuu jonkun muun henkilön teoista;

h) se, miten velvoitteen voi saada lakkaamaan, sekä vanhentumista ja määräajan menettämistä koskevat säännöt, mukaan lukien vanhentumisajan tai määräajan alkaminen, katkaiseminen ja keskeyttäminen.

16 artikla

Kansainvälisesti pakottavat säännökset

Tämän asetuksen säännökset eivät estä soveltamasta niitä tuomioistuinvallion lain säännöksiä, joita asianomaisessa tilanteessa on ehdottomasti sovellettava riippumatta sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen muutoin sovellettavasta laista.

17 artikla

Turvallisuus- ja menettelysäännöt

Arvioitaessa väitetysti vastuussa olevan henkilön menettelyä on tosiasiakysymyksenä ja aina tapauksen mukaan otettava huomioon vastuun aiheuttaneen tapahtuman sattumispaikassa ja sattumishetkellä voimassa olleet turvallisuutta ja menettelyä koskevat säännöt.

18 artikla

Suora kanne vastuussa olevan vakuutusenantajaa vastaan

Vahingonkärsijä voi esittää vaatimuksensa suoraan korvausvastuussa olevan henkilön vakuutusenantajaa vastaan, jos näin säädetään sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettavassa laissa tai vakuutusopimukseen sovellettavassa laissa.

19 artikla

Saatavan siirtyminen

Jos henkilöllä (velkoja) on sopimukseen perustumaton saatava toiselta henkilöltä (velallinen) ja jos kolmas henkilö on velallinen suorittamaan tai on tämän velvollisuuden täyttääkseen suorittanut maksun velkojalle, tähän kolmannen henkilön velvoitteeseen sovellettavan lain perusteella määräytyy, onko kolmannella henkilöllä oikeus ja missä määrin käyttää niitä oikeuksia, jotka velkojalla oli velallista kohtaan näiden välisiin suhteisiin sovellettavan lain mukaan.

20 artikla

Useampi vahingonaiheuttaja

Jos velkojalla on saatavaa useilta velallisilta, jotka ovat vastuussa samasta saatavasta, ja yksi velallisista on jo suorittanut saatavan kokonaan tai osittain, tämän velallisen oikeus vaatia korvausta muilta velallisilta määräytyy sen lain mukaan, jota sovelletaan tämän velallisen sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin velkojaa kohtaan.

21 artikla

Muoto

Sopimukseen perustumatonta velvoitetta koskeva yksipuolinen oikeustoimi on muodoltaan pätevä, jos se täyttää sen lain muotovaatimukset, jota sovelletaan kyseiseen sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, tai sen maan lain muotovaatimukset, jossa oikeustoimi tehdään.

22 artikla

Todistustaakka

1. Tämän asetuksen nojalla sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettavaa lakia sovelletaan siltä osin kuin siihen sisältyy sääntöjä sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevista oikeudellisista oletamista tai todistustaakan jakautumisesta.

2. Oikeustoimen toteennäyttämiseksi voidaan käyttää kaikkia tuomioistuimen lain mukaisia todistuskeinoja tai sellaisen 21 artiklassa tarkoitetun lain mukaisia todistuskeinoja, jonka mukaan oikeustoimi on muodoltaan pätevä, edellyttäen, että todistuskeinon käyttäminen on mahdollista asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa.

VI LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Asuinpaikka

1. Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushallinnon sijaintipaikkaa.

Kun vahingon aiheuttava tapahtuma sattuu tai vahinko aiheutuu siviiliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä, asuinpaikkana pidetään siviiliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa elinkeinotoimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön asuinpaikalla tarkoitetaan hänen päätoimipaikkaansa.

24 artikla

Takaisin- ja edelleenviittauksen (renvoi) poissulkeminen

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn maan lakia, sovelletaan kyseisessä maassa voimassa olevia oikeussääntöjä kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

25 artikla

Usean oikeusjärjestelmän valtiot

1. Jos valtioon kuuluu useita hallinnollisia alueita, joilla kullakin on omat sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevat oikeussääntönsä, tämän asetuksen nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä kutakin hallinnollista aluetta pidetään maana.

2. Jäsenvaltio, johon kuuluvilla eri hallinnollisilla alueilla on omat sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevat oikeussääntönsä, ei ole velvollinen soveltamaan tätä asetusta, jos lainvalinta tapahtuu yksinomaan tällaisten hallinnollisten alueiden oikeussääntöjen välillä.

26 artikla

Tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteet

Tämän asetuksen mukaan määräytyvän lain säännöstä voidaan kieltäytyä soveltamasta ainoastaan, jos soveltaminen on selvästi vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

27 artikla

Suhde muihin yhteisön säännöksiin

Tämä asetus ei vaikuta sellaisten yhteisön säännösten soveltamiseen, joilla säännellään sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyvää lainvalintaa erityisissä asioissa.

28 artikla

Suhde voimassa oleviin kansainvälisiin yleissopimuksiin

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joiden osapuolina on tätä asetusta annettaessa yksi tai useampi jäsenvaltio ja joilla säännellään sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyvää lainvalintaa.

2. Tällä asetuksella on kuitenkin jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Yleissopimusluettelo

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 11 päivänä heinäkuuta 2008 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleissopimuksista. Tämän päivämäärän jälkeen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisten yleissopimusten irtisanomisista.

2. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kuuden kuukauden kuluessa vastaanottamisesta:

- i) luettelon 1 kohdassa tarkoitettuja yleissopimuksista;
- ii) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja irtisanomisia.

30 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio antaa viimeistään 20 päivänä elokuuta 2011 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen mukauttamiseksi. Kertomukseen on sisällyttävä:

- i) tutkimus niistä vaikutuksista, jotka liittyvät siihen, miten vieraan valtion lakia käsitellään eri oikeusjärjestyksissä, sekä

siitä, missä määrin jäsenvaltioiden tuomioistuimet käyttäenössä soveltavat vieraan valtion lakia tämän asetuksen mukaisesti;

- ii) tutkimus tämän asetuksen 28 artiklan soveltamisen vaikutuksista tieliikenneonnettomuuksissa sovellettavaa lakia koskevan 4 päivänä toukokuuta 1971 hyväksytyn Haagin yleissopimuksen osalta.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisista johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin soveltavaa lakia koskevan alan tilanteesta, lehdistönvapauden ja tiedotusvälineiden ilmaisuvapauden sekä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾ liittyvät lainvalintakysymykset huomioon ottaen.

31 artikla

Ajallinen soveltaminen

Tätä asetusta sovelletaan vahinkoja aiheuttaviin tapahtumiin, jotka sattuvat tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

32 artikla

Soveltamispäivä

Tätä asetusta sovelletaan 11 päivästä tammikuuta 2009 alkaen, lukuun ottamatta 29 artiklaa, jota sovelletaan 11 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Komission lausuma uudelleentarkastelulausekkeesta (30 artikla)

Euroopan parlamentin ja neuvoston pyynnöstä komissio toimittaa Rooma II -asetuksen 30 artiklan puitteissa viimeistään joulukuussa 2008 tutkimuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisista johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan alan tilanteesta. Komissio ottaa huomioon kaikki tilanteeseen liittyvät näkökohdat ja ryhtyy tarvittaessa asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Komission lausuma tieliikenneonnettomuuksista

Komissio on tietoinen jäsenvaltioissa noudatettujen käytäntöjen erilaisuudesta tieliikenneonnettomuuden uhreille maksettavien vahingonkorvausten suuruuden osalta, ja se on valmis tutkimaan erityisiä ongelmia, joita liikenneonnettomuuteen muussa jäsenvaltiossa kuin vakinaisessa asuinjäsenvaltiossaan joutuvat EU:ssa asuvat henkilöt kohtaavat. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ennen vuoden 2008 loppua tutkimuksen kaikista mahdollisuuksista, mukaan lukien vakuutuksiin liittyvät, parantaa rajatylittävien uhrien asemaa, ja tarvittaessa laatii sen pohjalta myöhemmin vihreän kirjan.

Komission lausuma suhtautumisesta vieraan valtion lainsäädäntöön

Tietoisena jäsenvaltioissa noudatettujen käytäntöjen erilaisuudesta suhtautumisessa vieraan valtion lainsäädäntöön komissio julkaisee viimeistään neljän vuoden kuluttua Rooma II -asetuksen voimaantulosta ja joka tapauksessa niin pian kuin mahdollista Haagin ohjelman tavoitteiden saavuttamista koskevan laaja-alaisen tutkimuksen vieraan valtion lainsäädännön soveltamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla jäsenvaltioiden tuomioistuimissa. Komissio on myös tarvittaessa valmis ryhtymään asianmukaisiin toimiin.
